

Column Elly

Iedere twee weken vertelt Elly over haar te vroeg geboren dochter Lotus.

Het Rode Bankje

Verwondering, iedere dag weer. Wat doet onze Lotus het goed. Als een rode draad loopt het ziekenhuis door ons leven. Samen met de artsen blijven we Lotus goed in de gaten houden. Onze grootste zorg blijft het herseninfarct. We weten niet wat die heeft aangericht en hoe haar toekomst eruit zal zien. De artsen kunnen ons geen prognose geven.

Fred heeft het daar soms moeilijk mee. "Denk je dat ze alles zal kunnen?" vraagt hij me vaak. Waarop ik antwoord dat we één zekerheid hebben en dat is dat ze altijd onze fantastische Lotus blijft. Haar ongelofelijk zijn verandert niet. Vooral nog ziet haar toekomst er rooskleurig uit en in die gedachte wentel ik me. Vaag op de achtergrond sluimert onzekerheid. Ooit heb ik eens gelezen dat je pas gelukkig bent als je in het NU leeft. Dat probeer ik te doen, genieten van het moment.

Sinds kort komt er een fysiotherapeute bij ons aan huis. Ze oefent met Lotus, observeert en houdt haar ontwikkeling nauwlettend in de gaten. Lotus ondergaat alles met een vrolijke snoet. Rolt van rug naar buik, ze heeft nog een klein zetje nodig. De fysio is tevreden, maar raadt een kinderstoel voorlopig af. Lotus haar hoofdje en rug moeten sterker worden.

Ik kan het niet laten en ga vandaag met mijn vriendin Tanya en dochter Nicole naar een Zweeds warenhuis. Op zoek naar een stevige, kleurige kinderstoel voor Lotus. Het belooft een gezellige dag te worden met zijn drieën. Met een TomTom op drift, horen we na een omweg uiteindelijk de magische woorden: "Bestemming bereikt." Het warenhuis is een walhalla en lijkt op een attractiepark voor kooplustige vrouwen. Te kust en te keur worden onze ogen verwend met de prachtigste artikelen. Het één nog mooier dan het ander. Helaas voldoet de kinderstoel niet helemaal aan mijn verwachtingen. Twijfels, want de prijs is leuk. Ik

besluit toch om verstandig te zijn: vandaag wordt het géén kinderstoel.

Op de afdeling banken staat hij op ons te wachten: het rode bankje! Een enthousiaste Nicole geeft de doorslag, ik kan deze bank niet laten staan. In gedachte hoor ik Fred me bij thuiskomst vragen: "Hoe duur was die bank?" Waarop ik waarschijnlijk zal antwoorden: "Fred, ik kon hem niet laten staan, hij is perfect voor de kamer van Nicole."

In het zelfbedieningsmagazijn hoop ik met mijn charmes een medewerker zo ver te krijgen om de bank voor mij op de steekkar te zetten. Die charmes van mij vallen tegen, want ik moet heel erg mijn best doen. Hoe we deze impulsieve aankoop mee naar huis krijgen? Geen idee. Door mijn enthousiasme sta ik daar geen moment bij stil. Pas bij de auto denk ik: hoe kunnen we de bank in hemelsnaam meenemen? Met de achterbank plat, veel passen en meten past het toch precies in de auto. Volgeladen rijden we naar huis, na een lange en gezellige dag. Weliswaar zonder kinderstoel, maar mét het rode bankje. Het voelt alsof ik een waardevolle schat heb gevonden.

De volgende dag staat deze schat te schitteren op de zolderkamer van Nicole. En Lotus? Die vindt het heerlijk om bij haar grote zus op de bank te 'chillen'. Dat komt wel goed met het rode bankje. Hoe duur was het bankje? Sorry Fred, de kassabon ben ik helaas kwijt. ■

Volgende keer: Consultatiebureau

Reageren? Mail naar redactie@mijngeheim.nl.